

ΚΑΗΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΣ

11-03-2011

Ένας φαλάκρας έβγαλε, πεζός,
μες του μετρό την κοσμοσυρροή
και του Συντάγματος την ράμπα,
από την τσέπη του παντελονιού
μια πλαστική μικρή τσατσάρα.
Και χτένιζε μ' αυτήν τις τρίχες του,
π' αξίζανε όλες μαζί, μονάχα μια δεκάρα.
Φαντάσου τον κακόμοιρο, το τι καημός,
του βάραινε, βαθιά τα στήθη,
για να προσέχει δυο παλιότριχες
π' ανέμιζαν ανέμελα στου κεφαλιού τα ύψη.

Άστες καημένε, μην πονάς,
νταλκά μην βάζεις,
δεν είν' αυτές ντροπή,
ούτε πιο άσχημο σε κάνουν,
αν λείπουν απ' την κεφαλή,
δυο τρίχες παραπάνω.
Αναρωτήθηκες ποτέ,
τάχατες, τι βαθμό να πιάνουν;
Κι αφήνεις δυο παλιότριχες
ρεζίλι να σε κάνουν;
Καλύτερα κοίτα το μέσα σου,
μην χάνεις τα μυαλά σου,
κανείς δεν θα το πρόσεχε
τ' άδειο της κεφαλής σου,
αν δεν σημαία κούναγες
πάνω σ' αυτήν, το άδειο
να δούνε, της ψυχής σου.